

РЕШЕНИЕ

№ 7388

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 01.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9519** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място],[жк],[улица], представлявано от управителя М. А. Д. срещу Решение № ПО – 88/10.09.2021г. на и.д. директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № 210022 – 023 – 0002202/05.08.2021г. на П. Ц., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

С ПНПОМ е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги [фирма] за сумата от 167372.03 лева, както и запор върху лек автомобил LEXUS8, с рег.№СВ0308ВС с балансова стойност от 22000.00 лева.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и на ПНПОМ, като издадени в нарушение на административно- производствените правила и на материалния закон. Правят се възражения, че ЗВР е нищожна, връчена на жалбоподателя след издаване на ПНПОМ, за несъразмерност на обезпечението, за необоснован размер на очакваните публични вземани, нисък размер на предишни непогасени публични задължения, липса на обезпечителна нужда и съществени пречки пред икономическата дейност от наложения запор върху банковата сметка.

Направено е искане за присъждане на разноски за съдебното производство.

Ответникът – и.д.директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита, че същата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага доводи за необходимост от обезпечаване на вземанията. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 22220221004260 – 020 – 001/27.07.2021г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г. и за ДДС за данъчни периоди от 01.07.2020г. до 30.06.2021г. и от 01.07.2021г. до 30.09.2021г. Заповедта е изготвена и подписана с квалифициран електронен подпис, за валидността на който са представени доказателства. Издадена е от М. Ц. М., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП – В.. За него е представена Заповед 3-ЦУ- 1659/05.05.2021г. на П. Д., зам. изпълнителен директор на НАП, с която са определени органите по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Заповедта е връчена на [фирма] по електронен път на 03.08.2021г., на декларирания от дружеството пред НАП електронен адрес, активен към датата на връчване на заповедта. Представено е удостоверение за връчване на заповедта по електронен път, доказателства за деклариране на електронния адрес, за активен статус на адреса.

С мотивирано искане № Р – 22220221004260 -039 – 001/03.08.2021г. на главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. до дирекция „Събиране“ ТД на НАП – С. е поискано налагане на ПОМ с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, в следствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В искането е обоснован извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения с предполагаем особено голям размер на задълженията общо от 189 372.03 лева, чието събиране значително ще се затрудни. Като причина е посочено, че дружеството има непогасени и други публични задължения към 03.08.2021г., няма данни за притежавани недвижими имоти и други активи и тяхната балансова стойност. Единственото възможно обезпечение на бъдещите вземанията, които са в особено голям размер е запор върху банковата сметка в [фирма] и запор върху МПС с балансова стойност от 22 000 лева.

С ПНПОМ с изх. № 210022 – 023 – 0002202/05.08.2021г. на П. Ц., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. са наложени запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги [фирма] за сумата от 167372.03 лева, както и запор върху лек автомобил LEXUS8, с рег.№СВ0308ВС с балансова стойност от 22000.00 лева.

В мотивите на постановлението са възприети мотивите на искането, изложени от публичен изпълнител при ТД на НАП– С..

Изпратено са запорни съобщения до СДВР и до [фирма], връчено на 06.08.2021г.

В срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК [фирма], представлявано от управителя М. А. Д.

обжалва ПНПОМ пред директора на ТД на НАП С., който с решение №ПО-88/10.09.2021г. оставя жалбата без уважение като неоснователна. В решението си директорът на ТД на НАП С. приема, че изискванията на чл.121, ал.1 ДОПК са изпълнени. Прави извод, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Приема, че не е нарушена разпоредбата на чл.121, ал.3 от ДОПК, тъй като налагането на запора не спира извършваната от ревизираното лице дейност, при възможност за приложение на чл. 299 и чл. 199, ал.1 от ДОПК.

При извършена служебна проверка съдът констатира, че срокът на действие на обезпечителните мерки, наложени с ПНПОМ с изх. № 210022 – 023–0002202/05.08.2021г. на П. Ц., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е продължен с определение №9530/01.12.2021г. по адм. дело № 11970/2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е получено от жалбоподателя на 14.09.2021г. по електронен път. Жалбата срещу него е подадена на 17.09.2021г., т.е в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, доколкото с обжалваното ПНПОМ с изх. № 210022 – 023 – 0002202/05.08.2021г. на П. Ц., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. се засягат пряко права и интереси на [фирма].

Поради изложеното, жалбата, като подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на оспорения акт, дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл.197, ал.1 - 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съобразно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С190022 – 023 – 0002973/10.10.2019г. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, като съгласно ал. 2 предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл.195 с постановление на публичния

изпълнител и се обжалват по реда на чл.197, а съгласно ал.3 предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал.3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя като изискване за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Този принцип изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на, ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. За всеки конкретен случай тя трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Налагане на мерките следва да е обосновано от органа съобразно преследваната от закона цел.

В случая, първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от [фирма] са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя

задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНПОМ заповед.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди за тях да е издаден ревизионен акт като изпълнителен титул.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК също не е налице. Обезпечителните мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК. Ревизионното производство срещу [фирма] е образувано с издаването на ЗВР № Р – 22220221004260 – 020 – 001/27.07.2021г., съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК. Неоснователно е възражението, че ЗВР е нищожна, защото е издадена от некомпетентен орган. Заповедта е изготвена и подписана с квалифициран електронен подпис, за валидността на който са представени доказателства. Издадена е от М. Ц. М., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП – В.. За него е представена Заповед 3- ЦУ- 1659/05.05.2021г. на П. Д., зам. изпълнителен директор на НАП, с която са определени органите по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Заповедта за възлагане на ревизията е връчена на [фирма] по електронен път на 03.08.2021г., на декларирания от дружеството пред НАП, активен към датата на връчване на заповедта електронен адрес. Представено е удостоверение за връчване на заповедта по електронен път, доказателства за деклариране на електронния адрес, за активен статус на адреса. ЗВР е валидно връчена на жалбоподателя преди датата на издаване на ПНПОМ.

Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл. 195, ал. 3 ДОПК. Моментът на налагане съвпада с издаването на това постановление по чл. 121, ал. 2, вр. чл. 196, ал. 1 ДОПК, а не с влизането му в сила, тъй като съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 6 ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Мерките по ПНПОМ са наложени съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 ДОПК с издаване на това постановление, в хода на започналата ревизията. Към момента на издаване на ПНПОМ ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Ответникът сочи, че публичният изпълнител няма компетентност да обсъжда

по същество констатациите на ревизиращите органи, а действия в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки и се ползва от преценката на ревизиращия орган.

В производството по чл. 197 от ДОПК приходните органи, както и съдът, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи относно размера и дължимостта на установените публични задължения. Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето (чл.121, ал.3 от ДОПК).

Наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл. 121, ал.1 от ДОПК. Те не водят до възпрепятстване на дейността на ревизираното лице, а и са единствените възможни, след като дружеството не разполага с други свободни активи, достатъчни да обезпечат задълженията в пълен размер. От друга страна, жалбоподателят може, ако разполага с други активи, годни да обезпечат предполагаемото задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 от ДОПК. Също така може и да иска разрешение за неотложни плащания по чл. 229, ал. 1 от ДОПК, за да обезпечи икономическата си дейност. В сезиращата съда жалба се повтарят отново тези доводи, развити в жалбата пред решаващия орган, които са обсъдени в обжалваното решение и са приети за неоснователни, като съдът намира изложените в решението мотиви за правилни, обосновани и законосъобразни.

Неоснователни са възраженията за нарушаване на принципите на съразмерност по чл. 6 от АПК, във вр. § 2 от ДР на ДОПК, както и за непропорционалност на наложената обезпечителна мярка. З. са наложени до размера на очакваните бъдещи публични вземания. Стойността на запорираното МПС е 22 000 лева и е недостатъчна за покриване на задълженията. Няма данни за наличностите по банковата сметка, но запорът е наложен до размера на очакваните задължения и не ги надхвърля, тоест е съразмере.

По отношение на обезпечителната нужда – доказва се, че такава е налице. Размерът на предполагаемите бъдещи публични вземания е особено голям. Жалбоподателят не притежава активи, които да обезпечат тези вземания. След установяване на задълженията, без наложените обезпечения, не става ясно откъде ще се съберат вземанията на приходната администрация, тоест обезпеченията са необходими.

По изложените съображения, решение № ПО – 88/10.09.2021г. на и.д.директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № 210022 – 023 – 0002202/05.08.2021г. на П. Ц., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е законосъобразно, не

са налице основания за неговата отмяна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 161 от ДОПК, при заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника по жалбата, съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК, се дължат разноски в размер на 100.00 лева.

Воден от изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. А. Д. срещу Решение № ПО – 88/10.09.2021г. на и.д. директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № 210022 – 023 – 0002202/05.08.2021г. на П. Ц., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. А. Д. да заплати на Национална агенция за приходите–Териториална дирекция С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: